

Arrest

nr. 315 042 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VALKENBORG
Rozenstraat 50
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. VALKENBORG.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 13 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden voordien reeds genomen op 19 juli 2021 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 16 december 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan tijdens verzoekers minderjarigheid, die eind augustus 2024 van rechtswege werd beëindigd.

1.3. Op 27 april 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende beroep in tegen deze beslissing op 27 mei 2023.

1.4. Op 29 november 2023 trekt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 april 2023 in. Op 22 december 2023 verwerpt de Raad verzoekers ingestelde beroep (RvV 22 december 2023, nr. X).

1.5. Op 7 mei 2024 nam de adjunct-commissaris een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 8 mei 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/08/2021

Overdracht CGVS: 10/03/2022

Je werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 januari 2023 van 14u15 tot 17u45 (NPO). Jij werd opnieuw gehoord op 6 maart 2024 van 14u10 tot 17u40 (NPO 2). Jij werd telkens bijgestaan door een tolk het Pashtu machtig. Jouw voorgd, P.(...) D.(...), en jouw advocaat, Pieter Valkenborg, stonden jou bij tijdens beide persoonlijke onderhouden.

A. Feitenrelaas

Jij, M.(...) W.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. Je bent afkomstig uit het dorp Pirakhil in Khogyani district in de Afghaanse provincie Nangarhar. Je ging er noch naar school, noch naar de madrassa.

Jouw vader vocht met het Afghaanse leger tegen de taliban in Nari district te Kunar provincie. Jouw broer I.(...) werkte eveneens voor het nationale leger op drie uur rijden van jouw huis. In de nacht patrouilleerde hij met het leger in jouw dorp.

De mullah van jouw dorp kwam al twee à drie jaar maandelijks de boodschap geven van de taliban aan jouw vader en broer om te stoppen met hun werkzaamheden. Ongeveer vier à vijf maanden voor jouw vertrek uit Afghanistan kwamen jouw broer en vader naar huis. Diezelfde nacht werden er bommen op jouw huis gegooid. Jouw zus overleefde de aanval niet. Jij en je broer waren gewond en werden naar het ziekenhuis gebracht waar jij ongeveer vier of vijf maanden verbleef. In die periode vond er een nieuwe aanval plaats op jouw huis. Nadat jij ontslagen werd uit het ziekenhuis stuurde jouw vader jou het land uit.

Jij verliet Afghanistan in 2018 en reisde via Iran naar Turkije waar jij een jaar verbleef. Jij reisde verder via Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar jij op 13 augustus 2021 aankwam. Jij diende een verzoek in om internationale bescherming op 16 augustus 2021.

Eenmaal in België nam jij contact op met jouw familie die je vertelden dat jouw broer en vader vermist zijn sinds jij het land hebt verlaten. Begin 2022 werd er wederom een bom op jouw huis in Pirakhil gegooid.

In België werd jij in de zomer van 2022 geconfronteerd met gemaskerde mannen die jou in elkaar hebben geslagen en een vriend van jou met een mes hebben gestoken. Jij diende een klacht in bij de politie op 6 september 2022, maar je wordt nog steeds bedreigd.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legde jij volgende documenten neer: elf werkdocumenten van N.(...) (waarvan drie originele documenten), één werkdocument van I.(...) (kopie), negentien foto's, een origineel ziekenhuis document, een proces-verbaal van de Belgische politie, twee foto's van jouw hand en een origineel certificaat van een tweedaagse workshop bij het Rode Kruis in België. Op 1 februari 2023 voegde jij per mail nog vier foto's toe van jou en jouw vader en zes foto's van jouw grootvaders oude taskara.

Op 27 april 2023 werd jouw verzoek om internationale bescherming geweigerd door het CGVS. Jij diende beroep in tegen deze beslissing op 27 mei 2023. Jij legde in het kader van dit beroep volgende documenten neer: schooldiploma, schoolattest, schoolresultaten, verslag school, tewerkstellingsattesten en loonbrieven. Dit beroep werd verworpen omdat het CGVS de beslissing heeft ingetrokken. Jij werd voor verder onderzoek opnieuw gehoord op 6 maart 2023.

*In het kader van dit tweede persoonlijk onderhoud verklaarde jij zeven à acht keer te zijn aangevallen door een Afghaanse bende 'D.(...)'.
D.(...)*

Ze dreigen ermee jou te doden en (onbestaande) naaktvideo's te verspreiden. Sinds enkele leden van deze bende jouw centrum hebben verlaten zo een drie of vier maanden voor jouw tweede persoonlijk onderhoud heb jij geen problemen meer met hen gehad. Voorts verklaar jij een gelukkig leven te hebben in België. Je hebt een vriendin en gemengde vriendengroepen. Daarnaast werk jij in de keuken van 'wok2go'.

In het kader van dit tweede persoonlijk onderhoud legde jij volgende documenten neer: attesten van regelmatige lesbijwoning in het onthaaljaar, rapporten OKAN, aanbevelingsbrief van zaakvoerder wok2go en een psychologisch attest van Solentra.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Jouw advocaat verwees daarnaast ook naar jouw jonge leeftijd en analfabetisme en de eventuele moeilijkheden voor het persoonlijk onderhoud daardoor (NPO 1, p.32). In jouw tweede persoonlijk onderhoud haalde jij aan recent enkele maanden ziek te zijn geweest. Jij had pijn over jouw hele lichaam en viel herhaaldelijk flauw. Jij werd hiervoor nooit onderzocht door een dokter (NPO 2, p.4). Jij legt een attest neer van Solentra waar bovendien uit blijkt dat jij lijdt aan PTSS symptomen waaronder nachtmerries, depressieve gevoelens, angst, stress, concentratieproblemen en fysieke klachten (zie document 24). Hierbij dient opgemerkt dat in dit attest geen melding gemaakt wordt van een onmogelijkheid in jouw hoofd om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan. Jij bevestigde eveneens dat het heden beter gaat met jou (NPO 2, p.4-5). Verder werd je zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of je de tolk (en de vragen) goed begrepen had, wat je telkens beaamde (NPO 1, p.4, 31-32; NPO 2, p.3, 22). Verder gaf je nergens tijdens het persoonlijk onderhoud enige problemen in dat verband aan, en bevestigde je ook dat je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de tolk goed had verstaan (NPO 1, p.4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk kan maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jij geen identiteitsdocumenten hebt neergelegd waardoor jouw identiteit niet kan worden nagegaan.

- *Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de verzoeker is ertoegehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Er kan verwacht worden dat jij had kunnen weten jouw identiteit te moeten staven met documenten, zeker je gezien je daar van bij aanvang van de procedure op gewezen was, en je bovendien wordt bijgestaan door een voogd en een advocaat en je er wél in slaagde talrijke documenten van jouw vermeende vader neer te leggen (zie groene documentenmap).*
- *Bovendien heeft het er alle schijn van weg dat je deze bewust achterhoudt, nu je op het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots beweert dat jij nooit een taskara hebt laten aanmaken (NPO 1, p.19) terwijl je eerder als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV) beweerde dat jouw taskara nog in*

Afghanistan lag (Fiche NBMV, dd.16.08.2021, p.4), wat je ook herhaalde op de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, dd.08.03.2022, pt.10).

- Wat de werkdocumenten van jouw vader en broer betreft dient er te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afgaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde. Bovendien betreft het grotendeels kopijen dewelke op zich ook al maar weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Hoe dan ook dient vastgesteld dat gezien je jouw eigen identiteit niet hebt kunnen staven jouw band met 'N.(...)' en 'I.(...)' bijgevolg niet aangetoond is. Uit de foto's die jij neerlegt waar jij als kind met N.(...) op zou staan kan jullie relatie niet uit afgeleid worden (zie groene documentenmap). Jij legt bovendien geen enkele recente foto neer waar jij met jouw vader en jouw broer I.(...) op te zien zijn, noch identiteitsdocumenten van zowel jou, jouw broer of jouw vader waardoor jullie familieband niet ontegensprekelijk werd aangetoond.

Het ontbreken van jouw identiteitsdocumenten en documenten die jouw band met jouw vader en broer aantonen houden initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas, daar je ons geen duidelijk zicht geeft op wie jij bent en wie jouw familie is.

Er kan verder geen geloof gehecht worden aan jouw bewering een vrees te moeten koesteren voor de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw vader en broer. Dit omwille van talrijke tegenstrijdigheden, vaagheden en onaannemelijkheden doorheen jouw verklaringen.

Ten eerste blijken jouw verklaringen die je aflegde bij de verschillende asiendiensten dermate tegenstrijdig te zijn dat ze jouw geloofwaardigheid compleet ondermijnen.

- Primo leg je inconsistente verklaringen af over jouw laatste verblijfplaats in Afghanistan en jouw vertrek uit Afghanistan waardoor jouw asielrelaas op losse schroeven komt te staan. Zo beweert jij op het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat jij tot jouw laatste dag in Afghanistan in jouw huis in Pirakhil verbleef (NPO 1, p.7). Echter blijkt later dat jij de laatste vier à vijf maanden in het ziekenhuis van Bahaton in Jalalabad lag (NPO, p.26-27). Nochtans kan je dit langdurig verblijf in het ziekenhuis niet staven met documenten, noch van jezelf, noch van jouw broer die daar ook lag. Jij verklaarde op de DVZ dat jij vanuit dat ziekenhuis bent vertrokken en drie jaar onderweg was naar België, jij zou dus vertrokken zijn wanneer je twaalf jaar oud was (Verklaringen DVZ, pt.33). Echter verklaarde jij eerder dat jij slechts één jaar en vier maanden onderweg was naar België, wat betekent dat jij vertrokken zou zijn op jouw veertien jaar (Fiche NBMV, p.3). Dat jij zelfs geen consistente verklaringen kan afleggen over jouw verblijfplaats en vertrek uit Afghanistan schaadt jouw algemene geloofwaardigheid ernstig verder.

- Secundo blijken jouw verklaringen over de aanvallen op jouw familie verder ook uiteenlopend. Zo repte jij met geen woord over granaataanvallen op jouw huis tijdens jouw interview als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV). Je beweerde daar louter dat de taliban jullie bedreigden met de dood, wat een vreemde bewering is indien de taliban meermaals granaatbommen naar jouw huis zou hebben gegooid (Fiche NBMV, p.4). Bovendien vermeldde jij bij dat interview jouw overleden zus P.(...) op geen enkel moment hetgeen verder de wenkbrauwen doet fronsen (Fiche NBMV, p.2-3). Op de vragenlijst van het CGVS blijkt plots dat er twee granaataanvallen hebben plaatsgevonden op jouw huis. De eerste was drie maanden voor jouw vertrek, waarbij jouw zus overleed (Vragenlijst CGVS, dd.08.03.2022, pt.3.5; Verklaring DVZ, pt.17). Na jouw vertrek vond er een tweede aanval plaats op jouw huis (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud op het CGVS voeg jij er opnieuw een aanval aan toe. Je beweert nu dat de eerste aanval op jouw huis, waar jouw zus overleed, plaatsvond vier à vijf maanden voor jouw vertrek (NPO 1, p.25). Hierop lag jij vier à vijf maanden in het ziekenhuis. In die periode zou er wederom een aanval zijn geweest op jouw huis (NPO 1, p.26). Een derde aanval vond plaats na jouw vertrek. Dat jij eerst beweerde gevlucht te zijn omwille van loutere bedreigingen van de taliban om dan steeds jouw relaas verder aan te dikken doet vermoeden dat jij geen waarheidsgetrouwe verklaringen aflegde bij de verschillende asiendiensten in België.

- Tercio kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan de verdwijningen van jouw vader en broer omwille van, wederom, flagrante tegenstrijdigheden. Zo beweerde jij op jouw interview als niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat jouw vader zich in Sheikh Mesri in het district Surkhrod zou bevinden samen met jouw andere familieleden (Fiche NBMV, p.2). Bij het opsommen van jouw kerngezin noemde je daarbovenop jouw broer I.(...) niet (Fiche NBMV, p.3). Jij beweert dat je hem niet vermeldde omdat jouw broer toen al vermist was (NPO, p.10). Echter beweert jij hetzelfde van jouw vader die je op dat moment wel noemde (Fiche NBMV, p.2; NPO 1, p.28). Daarbovenop noem je zowel je vader als je broer I.(...)

tijdens jouw verklaringen bij de DVZ en geef je aan dat ze in Pirakhil verblijven, opnieuw rep je met geen woord over een beweerde verdwijning (Verklaringen DVZ, pt.15A, 17). Méér zelfs, jij beweerde op de vragenlijst van het CGVS op 8 maart 2022 dat jij recent contact had met jouw broer en het beter met hem gaat (Vragenlijst CGVS, dd.08.03.2022, pt.3.5). Dat jij deze inconsistentie op de vertaling van de tolk steekt tart alle verbeelding (NPO, p.28). Jij gaf immers aan dat jij de tolk goed begreep op de DVZ en jij ondertekende de verklaringen die je er werden voorgelezen. Daarbovenop kreeg jij aan het begin van het persoonlijk onderhoud de kans om opmerkingen te geven over dat interview. Behalve één toevoeging over jouw verwonde duim gaf je aan dat alles goed was verlopen (Vragenlijst CGVS, pt.8; NPO 1, p.4). Dat jij op het persoonlijk onderhoud beweert dat jouw broer en vader sinds jouw vertrek uit Afghanistan vermist zijn ondermijnt jouw oprechtheid dan ook volledig.

Dat jij zulke inconsistente en vage verklaringen aflegt omtrent de incidenten waardoor jij het land hebt verlaten ondermijnt de geloofwaardigheid van je relaas compleet. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd bovenvermelde flagrante tegenstrijdigheden niet vergoelijken. Temeer gezien je zoals hierboven reeds aangehaald wellicht ouder was bij vertrek dan je voorhoudt, wat overigens bevestigd wordt door de leeftijdsbepaling die hier bij aankomst werd uitgevoerd. Je gaf immers bij aanvang van de procedure aan 15 jaar oud te zijn, maar bleek na leeftijdsanalyse op dat moment 18,3 jaar oud te zijn, met een predictie-interval tussen 16,2 en 19,9 jaar en een kans van 56% dat je ouder was dan 18 jaar (zie Beslissing van de dienst Voogdij, dd.20/09/2021).

Zelfs indien desondanks nog enig geloof aan de laatste versie van je relaas zou worden gehecht –quod non-, dient ten tweede opgemerkt dat ook deze verklaringen allerminst aannemelijk bleken.

- *Primo* zijn jouw verklaringen over (het gedrag van) de taliban compleet onaannemelijk. Jij beweert dat de taliban, via de imam, al twee à drie jaren jouw vader en broer probeerden te overtuigen hun werkzaamheden voor de overheid te stoppen aan de hand van maandelijkse dreigbrieven (NPO 1, p.23-24). Dat de taliban in al die tijd op geen enkel moment actie heeft ondernomen tegen jouw vader is totaal aannemelijk. Des te meer gezien jij aangeeft dat jouw dorp onder controle stond van de taliban en jouw broer en vader respectievelijk wekelijks en tweemaandelijks naar huis kwamen (NPO 1, p. 10, 12, 21). Dat opmerkelijke geduld van de taliban staat bovendien ook helemaal haaks op de gewelddadige aanval die ze plots uitvoeren zo een 4 à 5 maanden voor jouw vertrek (NPO 1, p.23). Daarbij dient gesteld dat jij geen enkele van de talrijke dreigbrieven die de taliban via de imam aan jouw vader liet bezorgen kan neerleggen. Deze blijken door de granaataanvallen vernietigd te zijn (NPO 1, p.23). Het is opvallend dat de talrijke documenten van jouw vader deze aanvallen wél overleefd hebben, maar geen enkele van deze dreigbrieven. Jouw verklaringen omtrent de bedreigingen van de taliban en het uitblijven van ondersteunende bewijsstukken kan bovenstaande appreciatie van uw ongeloofwaardigheid dus niet doen ombuigen.
- *Secundo* is het op zijn minst bevreemdend dat jouw familie, vermoedelijk samen met jouw broer I.(...) en jouw vader (zie hierboven), zich nog steeds in jouw huis te Pirakhil bevinden nadat er zogenaamd drie granaataanvallen zouden hebben plaatsgevonden (NPO 1, p.12). Het is dan ook onlogisch dat jij als enige van jouw familie het land moest ontvluchten omwille van de werkzaamheden van jouw broer en jouw vader. Indien de taliban werkelijk jouw familie viseerden om deze reden en iedereen wilden doden is het weinig efficiënt dat ze jullie huis drie keer zouden aanvallen met granaten en daar steeds zoveel tijd tussen zouden laten. Daarbovenop ben jij nooit persoonlijk bedreigd, aangevallen of gezocht door de taliban (Vragenlijst CGVS, pt.3.5; NPO 1, p.23). Jij hebt niet kunnen aantonen een persoonlijke vrees te koesteren voor de taliban in Afghanistan.

Ten derde kan uit jouw verklaringen aangaande een Afghaanse bende in België die jou in het vizier hebben geen toekomstige vrees voor vervolging in Afghanistan afgeleid worden.

- Jij verklaart zeven à acht keer aangevallen te zijn door een Afghaanse bende van gemaskerde mannen. Ze bedreigden je met messen, sloegen je en dreigden ermee jou te vermoorden en naaktvideo's te verspreiden die volgens jouw verklaringen niet bestaan (NPO 1, p.29-30; NPO 2, p.11-14, 19). Je hebt dit aangegeven bij de politie en beschermt jezelf door nooit alleen op pad te gaan buiten het centrum (NPO 1, p.29-30; zie document 18). Hoewel het CGVS deze feiten betreurt heeft dit echter geen enkele impact op de appreciatie van jouw verzoek om internationale bescherming. Je geeft immers geen enkele reden op waarom jij precies deze problemen met hen zou hebben, ook uit het proces-verbaal dat je neerlegt valt in dat verband niets af te leiden. Hiernaar gevraagd, geef je uitdrukkelijk aan niet te weten wat de reden zou kunnen zijn. Je voegde er wel aan toe dat ze lid zijn van een bende, ze je uitscholden en ermee dreigden een seksvideo en Facebook te zullen delen. Daar verder naar gevraagd, gaf je aan niet te weten hoe ze daarbij zouden komen, dat je denkt dat ze je gewoon bang willen maken en je niet

zo een video's hebt. Je verbindt deze problemen verder ook geenszins aan je problemen in Afghanistan (NPO 1, p.29-30; NPO 2, p.12). Wat betreft de door jou aangehaalde beweerde poging tot seksueel misbruik door de Afghaanse bende die jouw T-shirt scheurden dient te worden opgemerkt dat je benadrukt dat je op dat moment niet werd misbruikt (NPO 2, p.14). Bijgevolg kan uit deze incidenten niet afgeleid worden welke vrees je hieromtrent bij terugkeer naar Afghanistan dient te hebben. Dat deze bende jou sinds jouw klacht bij de politie nog louter online zouden bedreigen – via WhatsApp – is daarbij een louter blote bewering die jij niet staft met bewijs (NPO 2, p. 16-17). Sinds die personen uit jouw centrum zijn gezet heb jij geen problemen meer gehad hieromtrent (NPO 2, p.18). Het is overigens opmerkelijk om vast te stellen dat jij dweept met Afghaanse bendes (cf. infra), wanneer je hier zelf slachtoffer zou zijn geweest.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare

informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming

niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/)

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](#)

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)

[12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te

garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het

opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

- Jij laat echter na in concreto aan te tonen verwesterd te zijn. Waar jij verwijst naar je verblijf in België waar jij een gelukkig, vredevol en rustig leven leidt, moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofdte kan worden afgeleid (NPO 2, p.20). Jij voegt hieraan toe in België naar school te kunnen gaan, te kunnen omgaan met meisjes en heden een vriendin te hebben (NPO 2, p.20). Dat jij heden vriendschappen hebt met meisjes en een vriendin hebt leidt eveneens niet tot een vaststelling van verwestering en dat jij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een familie- of gezinsleven te laten gelden. Het geheel van elementen dat voorligt is op zich ook niet voldoende om te besluiten dat verzoeker in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat hij vervreemd is van de Afghaanse normen en waarden.
- Dat jij in België, waar sowieso tot de leeftijd van 18 jaar een leerplicht geldt, school loopt en Nederlands leert (NPO 2, p.5, 7) en daarnaast werkt in de keuken van 'wok2go' (NPO 2, p.4) kan niet volstaan om aan te tonen dat jij je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waarbij er in jouw hoofdte sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. De documenten die jij hierover neerlegt wijzigen niets aan deze appreciatie.
- Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot minstens – vermoedelijk ouder (zie hierboven) - twaalfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blij jij afkomstig te zijn uit Perakhil (Khogyani, Nangarhar) waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar jij stelt dat de Taliban reeds enkele jaren de controle hadden (NPO, p. 21). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.
- Het CGVS wijst erop dat jij jezelf omschrijft als een soennitische moslim (NPO, p.5). Verder blijkt dat jij nog steeds het Pashtu beheerst. Voorts blij jij heden goede contacten te onderhouden met je familie in Afghanistan (NPO, p.12; NPO 2, p.7). Dient er bovendien op gewezen te worden dat jij op jouw social

media te zien bent in traditionele Afghaanse kledij en zijn er meerdere foto's waar jij al biddend op te zien bent. Jouw online netwerk bestaat voornamelijk uit Afghaanse mannen (NMU...-... in de blauwe map).

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Bovendien dient het CGVS er op te wijzen dat de foto's en video's op jouw sociale media accounts (Zie NMU...-...) kenmerken vertonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseer jij samen met andere Afghanen in traditionele kledij, maak jij handgebaren zoals het maken van een vuist en opsteken van je wijsvinger, gebruik jij herhaaldelijk de cijfers '420' en '2060' en gebruik jij emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee jij interageert op TikTok, en jouw breder online netwerk, vertonen veelal dezelfde kenmerken (NMU...-...).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leiders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er jouw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin jij kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat jij lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verwoven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur.

Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat jij, na een verblijf van meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin jij bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat jij niet aantoont dat jij bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Jij verklaarde immers dat jou familie heden in Afghanistan verblijven en het goed stellen (NPO, p.12; NPO 2, p.7). Ook blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij de vermissing van jouw broer en vader niet aannemelijk wist te maken, waardoor er niet kan gesteld worden dat zij niet meer in Afghanistan aanwezig zouden zijn.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Jij legt geen andere documenten neer dan diegene hierboven besproken.

- De werkdocumenten van jouw vader en broer wijzigen niets aan bovenstaande beslissing zoals eerder besproken.*
- De (oude) taskara van jouw grootvader vormt verder hoogstens een begin van bewijs van diens identiteit en nationaliteit maar staat in geen geval jouw identiteit en/of familieband met die persoon.*
- Daarbovenop kan aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde toegekend worden gezien deze door mogelijke scenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld.*
- Jouw psychologisch attest kan eveneens bovenstaande appreciatie niet doen ombuigen.*
- Jouw documenten van België werden hierboven besproken.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"- art. 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;
- art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;
- art. 48 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/2 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/5 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/7 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 62 van de wet van 15 december 1980 ;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".*

Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met zijn regio van herkomst, waar de taliban in grote mate aanwezig is en actief is. Verzoeker verwijst hiervoor naar landeninformatie.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Verzoeker vindt dat hem het voordeel van de twijfel moet gegeven worden gelet op het *"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees"*.

De bestreden beslissing trekt niet in twijfel dat verzoeker afkomstig is uit Afghanistan. Er worden geen opmerkingen geformuleerd over de kennis van verzoeker over Afghanistan. Desalniettemin zal de commissaris-generaal de identiteit van verzoeker in twijfel trekken omdat hij geen documenten heeft over zichzelf, terwijl hij op zeer jonge leeftijd en in alle haast is moeten vertrekken uit Afghanistan. Uit de samenhang van alle documenten blijkt duidelijk de identiteit van verzoeker. Verzoeker brengt een foto bij van hemzelf op jonge leeftijd samen met zijn vader, eveneens een foto van zijn broer samen met zijn vader. Op deze foto's en de foto uit de bijlage 26 is duidelijk te zien dat het wel degelijk verzoeker is op de foto. De commissaris-generaal stelt louter dat de familiale band niet af te leiden is uit de foto. De vele documenten en foto's tonen genoegzaam aan dat de personen zijn familie betreffen. Op de legerdocumenten van verzoekers vader en broer is duidelijk hun gezicht te zien. Uit de privéfoto's blijkt eveneens duidelijk dat het over dezelfde personen gaat. Op één foto gaat de vader net een kus geven aan verzoeker. Het spreekt voor zich dat het zijn vader betreft. Enigszins laconiek stelt de bestreden beslissing dat verzoeker geen recente foto van hem en zijn vader bijbrengt. Verzoeker vertrok als minderjarige uit Afghanistan en zag zijn vader inmiddels al zes jaar niet meer.

Ten onrechte houdt de commissaris-generaal voor dat verzoeker zijn taskara zou achterhouden omwille van zijn leeftijd. Rekening houdend met de leeftijdsanalyse is verzoeker heden minderjarig. De commissaris-generaal maakt een assumptie die hij niet mag maken.

De commissaris-generaal betwist niet dat verzoeker Afghanistan verliet in 2018. Bijgevolg was verzoeker 12 jaar toen hij Afghanistan verliet, zowel volgens zijn eigen verklaringen als volgens de Belgische officiële leeftijdsdocumenten.

De commissaris-generaal baseert zijn argumentatie op basis van de NBMV-fiche waar verzoeker aangaf 1 jaar en 4 maanden onderweg te zijn geweest, hetgeen niet correct is. Verzoeker gaf zowel in zijn vragenlijst als in zijn verhoor aan dat hij in het totaal 3 jaar onderweg was. De vergissing is mogelijk te vinden in het gegeven dat verzoeker 1 jaar en 4 maanden in Turkije heeft verbleven. De commissaris-generaal stelt dat verzoeker onduidelijk is omtrent zijn taskara. Verzoeker heeft geen taskara. Deze werd nooit aangemaakt in Afghanistan onder meer omwille van zijn leeftijd. In zijn eerste twee verhoren gaf verzoeker louter aan dat deze in Afghanistan ligt. Met name, deze kan aangemaakt worden in Afghanistan indien hij in Afghanistan zou zijn.

De commissaris-generaal stelt dat verzoeker verklaarde tot de laatste dag in Pirakhil te hebben verbleven en later in zijn verhoor stelde onmiddellijk na het ziekenhuis het land te hebben verlaten. "*Verbleven tot de laatste dag in Pirakhil*" betrof een reeks vragen omtrent de woonplaatsen van verzoeker. Het ziekenhuis kan moeilijk beschouwd worden als een woonplaats. Wanneer men in België het adres zou vragen van iemand die in het ziekenhuis ligt, dan zal deze persoon eveneens zijn thuisadres opgeven en niet het adres van het ziekenhuis als woonplaats.

In het korte, eerste interview gaf verzoeker enkel aan met de dood te zijn bedreigd, hetgeen het geval was. In het tweede korte interview sprak hij over twee granaataanvallen. In het uitgebreide interview lichtte hij gedetailleerd toe dat het over drie aanvallen ging gezien er na zijn vertrek nog een aanval heeft plaatsgevonden. Opnieuw tracht de commissaris-generaal hier een introverte 15-jarige asielzoeker in een nieuw land als een ongeloofwaardig persoon te beschouwen omdat hij in zijn eerste, zeer korte, interview niet onmiddellijk duidelijk omschreef hoe de granaataanvallen waren. Het is voor verzoeker bovendien moeilijk om hierover te praten. Verzoeker bedekt tot op de dag van vandaag nog steeds zijn duim, die hij verloor tijdens de granaataanval. Met de nodige moeite kon hij zich toch sterk maken om hierover te praten tijdens het interview van 16 januari 2023.

De commissaris-generaal zal vervolgens verder gebruik maken van het eerste, korte interview, op zeer jonge leeftijd, om verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen. Verzoeker vermeldde kennelijk zijn broer I. niet, waaruit de commissaris-generaal meent af te leiden dat hij niet vermist zou zijn. De commissaris-generaal stelt dat verzoeker verklaarde dat hij contact had met zijn broer vlak voor het invullen van de vragenlijst. Deze stelling is echter niet correct. Verzoeker had contact met zijn familie over zijn broer, niet rechtstreeks met zijn broer. Verzoeker heeft zijn vader en broer al zeer lang niet meer gehoord en maakt zich zorgen omtrent hun welbevinden.

Verzoeker stelt dat de aanval(len) van de taliban niet "*plots*" waren gezien er meerdere bedreigingen aan voorafgegaan zijn. Men ging van bedreigingen naar een granaataanval. Verzoeker vraagt zich af wat de taliban dan nog eerst had moeten doen volgens de commissaris-generaal. Het is des te meer onwaarschijnlijk van de commissaris-generaal dat hij in meerdere beslissingen regelmatig aangeeft dat de taliban niet snel overgaat tot effectieve aanslagen. Nu zal men dan weer stellen dat het opmerkelijk is dat de taliban geduldig is. Het spreekt voor zich dat verzoeker de dreigbrieven niet kan voorleggen. Verzoeker vraagt zich af welke ouder dreigbrieven meegeeft aan een 12-jarige, dan wel een minderjarige.

Verzoeker stelt dat het logisch is dat hij als enige het land verliet, met name door de financiële toestand.

Verzoeker wijst op de politiek instabiele situatie in Afghanistan. Hij wijst op zijn persoonlijke situatie in het licht van de huidige situatie in de provincie Nangarhar, meer bepaald het district Khogyani. Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan.

Verzoeker verliet Afghanistan op 12-jarige leeftijd in 2018. Verzoeker verbleef één jaar en 4 maanden in Turkije, waarna hij doorreisde naar de Europese Unie. Verzoeker vroeg asiel aan in België op 16 augustus 2021 en was op dat moment 15 jaar oud. Tot op heden is verzoeker nog maar 17 jaar oud. Verzoeker verblijft nu 3 jaar in België en al 4 à 5 jaar in Europa. Het spreekt voor zich dat er sprake is van verwestering. Verzoeker gaat in België naar school en is de taal al goed machtig. Verzoeker deed eveneens een workshop bij het Rode Kruis. Verzoeker werkte eveneens bij O.N.E. BV te Hoeselt en werkt inmiddels bij Wok2Go te Maasmechelen, een wokrestaurant. Verzoeker toont aan dat hij volledig geïntegreerd is in België. Het leven in België staat ook in schril contrast met het leven in Pirakhil, een rurale gebied.

Verzoeker heeft een deel van zijn pubertijd in België doorgebracht, hetgeen van belang is voor de ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Op deze leeftijd is verzoeker erg beïnvloedbaar, onder meer met invloeden van de Belgische samenleving, school, Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, dewelke westerse gedragingen en kenmerken eigen hebben gemaakt bij verzoeker. Deze eigenschappen zou hij moeten verbergen bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij loopt een groot risico in de huidige talibancultuur, dewelke een serieuze verstrenging betreft ten opzichte van het moment waarop hij Afghanistan verliet. Verzoeker loopt, als verwesterd individu, een groot risico om blootgesteld te worden aan vervolging in Afghanistan, meer bepaald in Khogyani dat een conservatief en ruraal gebied betreft, en een regio waar bovendien IS actief is. Momenteel is de taliban niet bij machte om de “non-state armed groups”, waaronder IS, op hun grondgebied efficiënt te bestrijden.

Verder heeft de Raad reeds geoordeeld dat de Taliban geen actor van bescherming kan zijn voor verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst (RvV 13 januari 2023, nr. 283 128). Gelet op verzoekers leeftijd en zijn traject in België tot nu toe is het risico groter dat hij zich gedurende zijn verblijf in België - grotendeels als niet-begeleide minderjarige - onbewust gedragingen heeft aangemeten die hem mogelijk in de negatieve aandacht zouden kunnen brengen van de taliban of de lokale gemeenschap in zijn dorp. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent, waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Temeer gezien de familie van verzoeker actief was en is in het Afghaanse leger. Verder wordt verzoeker belaagd door leden van de Dam Gham Lamba groep in België. Verzoeker diende hiervoor klacht in bij de Politie. Een PV van verhoor werd reeds toegevoegd aan het dossier. Recentelijk verscheen hierover een schrijnend artikel in De Morgen genaamd “*Tot honderden minderjarige Afghaanse jongens in Belgische prostitutie gedwongen: gelokt via TikTok*”. De groepering ronselt Afghaanse minderjarigen, buit ze uit en misbruikt ze. Inmiddels werden heel wat personen verwezen naar de Correctionele Rechtbank te Antwerpen. Zelfs de Belgische autoriteiten hebben moeite om de Afghaanse minderjarigen te beschermen, laat staan de Afghaanse autoriteiten.

Verzoeker heeft voldoende aangetoond wie hij is en dat zijn leven in gevaar is bij een terugkeer naar Afghanistan. De bestreden beslissing doet er andermaal alles aan om verzoeker in een slecht daglicht te plaatsen. De commissaris-generaal insinueert dat verzoeker deel zou uitmaken van een netwerk daar waar verzoeker juist klacht heeft neergelegd tegen dergelijk netwerk.

De commissaris-generaal staat evenmin stil bij de druk die deze groepering uitoefent op jongeren en waarbij jongeren zelfs onder druk gezet worden om bepaalde zaken op sociale media te plaatsen. In de plaats van NBMV te beschermen gaat de commissaris-generaal ze over dezelfde kam scheren. Meer nog, de commissaris-generaal stelt dat verzoeker uit een gebied komt waar veel taliban aanwezig zijn, waardoor hij de gebruiken goed kent en vervolgens geen probleem zal hebben bij een terugkeer om de verwestering teniet te doen. De commissaris-generaal blijft laconiek alle argumenten in zijn voordeel omdraaien.

Verzoeker stelt dat hij eveneens aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker wijst op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en wijst op landeninformatie hieromtrent. Verzoeker herhaalt dat hij over persoonlijke omstandigheden beschikt, namelijk dat hij op zeer jonge leeftijd uit Afghanistan is vertrokken als niet-begeleide minderjarige. Verzoeker vertoont bijgevolg, omwille van zijn jonge leeftijd, een verhoogde vatbaarheid om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zijn jonge leeftijd moet dan ook als persoonlijke omstandigheid in acht worden genomen bij de beoordeling van de individuele veiligheidssituatie ter plaatse.

Verzoeker is een jongeman die niet meer in zijn eigen provincie terecht kan, maar bovendien evenmin elders in Afghanistan kan gaan wonen, nu de taliban de mogelijkheid heeft om targets op te sporen en te vermoorden. Verzoeker, als jonge en sterke man, loopt bij terugkeer een risico. Dat het risico op ernstige schade voor verzoeker dan ook is aangetoond en dat de subsidiaire beschermingsstatus hem moet worden toegekend.

In uiterst ondergeschikte orde, stelt het verzoekschrift dat het relaas onvoldoende werd geanalyseerd, er al te gemakkelijk besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder op afdoende wijze rekening te houden met de algemene en persoonlijke situatie van verzoeker, zijn voorgelegde documenten en verklaringen.

In het licht van bovenstaande elementen, werd dus ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) geschonden. In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw verhoord worden door de commissaris-generaal. Bij deze past het om de bestreden beslissing te vernietigen, zodat de commissaris-generaal tot aanvullende onderzoeksmaatregelen kan overgaan.

De commissaris-generaal trok daags voor de behandeling ten gronde voor de Raad zijn beslissing in. De commissaris-generaal heeft op deze wijze een bevoorrechtte positie ten opzichte van verzoeker. Wanneer de commissaris-generaal een zaak dreigt te verliezen, trekt hij zijn beslissing in en kan hij zijn eerste beslissing herformuleren. Verzoeker voert een schending aan van de rechten van verdediging. Verzoeker is van oordeel dat hij dermate benadeeld wordt dat er geen sprake kan zijn van een eerlijk proces. Enkel al om deze redenen moet aan verzoeker de status van vluchteling worden toegekend, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

3.1.2. In een aanvullende nota van 13 september 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments"* van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- het EASO-rapport *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- het EUAA-rapport *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- het EUAA-rapport *"Country Guidance : Afghanistan"* van mei 2024;
- het EUAA-rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- het EUAA-rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport *"COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 2 februari 2024.

3.1.3. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 20 september 2024 brengt verzoeker de volgende documenten ter kennis:

- trainingscertificaat van Streetwise *"Connected Leadership – building strong personal and professional networks"* (stuk 1);
- attest van regelmatige lesbijwoning in het onthaaljaar (stuk 2);
- getuigenis leerbegeleider OKAN (stuk 3);
- vervolgschooldocument Provinciale Handelsschool Hasselt (stuk 4);
- schoolattest GO! (stuk 5);
- getuigenis zaakvoerder Wok2Go (stuk 6);
- getuigenis B. A. (stuk 7);
- getuigenis E. S. + kopie identiteitskaart (stuk 8);
- getuigenis S. D. + kopie identiteitskaart (stuk 9);
- getuigenis A. S. + kopie identiteitskaart (stuk 10);
- getuigenis H.Z. + kopie identiteitskaart (stuk 11).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting aan de hand van het “*Handbook*” over de bewijslast, het voordeel van de twijfel en bewijsstandaard, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 16 december 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde “*protection officer*” en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. De vastgestelde omissies en tegenstrijdigheden betreffen kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Pashtou en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Gelet op het voorgaande treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jij geen identiteitsdocumenten hebt neergelegd waardoor jouw identiteit niet kan worden nagegaan.

- Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Er kan verwacht worden dat jij had kunnen weten jouw identiteit te moeten staven met documenten, zeker je

gezien je daar van bij aanvang van de procedure op gewezen was, en je bovendien wordt bijgestaan door een voogd en een advocaat en je er wél in slaagde talrijke documenten van jouw vermeende vader neer te leggen (zie groene documentenmap).

- Bovendien heeft het er alle schijn van weg dat je deze bewust achterhoudt, nu je op het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots beweert dat jij nooit een taskara hebt laten aanmaken (NPO 1, p.19) terwijl je eerder als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV) beweerde dat jouw taskara nog in Afghanistan lag (Fiche NBMV, dd.16.08.2021, p.4), wat je ook herhaalde op de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, dd.08.03.2022, pt.10).
- Wat de werkdocumenten van jouw vader en broer betreft dient er te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afghaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde. Bovendien betreft het grotendeels kopijen dewelke op zich ook al maar weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Hoe dan ook dient vastgesteld dat gezien je jouw eigen identiteit niet hebt kunnen staven jouw band met 'N.(...)' en 'I.(...)' bijgevolg niet aangetoond is. Uit de foto's die jij neerlegt waar jij als kind met N.(...) op zou staan kan jullie relatie niet uit afgeleid worden (zie groene documentenmap). Jij legt bovendien geen enkele recente foto neer waar jij met jouw vader en jouw broer I.(...) op te zien zijn, noch identiteitsdocumenten van zowel jou, jouw broer of jouw vader waardoor jullie familieband niet ontegensprekelijk werd aangetoond.

Het ontbreken van jouw identiteitsdocumenten en documenten die jouw band met jouw vader en broer aantonen houden initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas, daar je ons geen duidelijk zicht geeft op wie jij bent en wie jouw familie is.

Ten eerste blijken jouw verklaringen die je aflegde bij de verschillende asieldiensten dermate tegenstrijdig te zijn dat ze jouw geloofwaardigheid compleet ondermijnen.

- Primo leg je inconsistente verklaringen af over jouw laatste verblijfplaats in Afghanistan en jouw vertrek uit Afghanistan waardoor jouw asielrelaas op losse schroeven komt te staan. Zo beweer je op het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat jij tot jouw laatste dag in Afghanistan in jouw huis in Pirakhil verbleef (NPO 1, p.7). Echter blijkt later dat jij de laatste vier à vijf maanden in het ziekenhuis van Bahaton in Jalalabad lag (NPO, p.26-27). Nochtans kan je dit langdurig verblijf in het ziekenhuis niet staven met documenten, noch van jezelf, noch van jouw broer die daar ook lag. Jij verklaarde op de DVZ dat jij vanuit dat ziekenhuis bent vertrokken en drie jaar onderweg was naar België, jij zou dus vertrokken zijn wanneer je twaalf jaar oud was (Verklaringen DVZ, pt.33). Echter verklaarde jij eerder dat jij slechts één jaar en vier maanden onderweg was naar België, wat betekent dat jij vertrokken zou zijn op jouw veertien jaar (Fiche NBMV, p.3). Dat jij zelfs geen consistente verklaringen kan afleggen over jouw verblijfplaats en vertrek uit Afghanistan schaadt jouw algemene geloofwaardigheid ernstig verder.
- Secundo blijken jouw verklaringen over de aanvallen op jouw familie verder ook uiteenlopend. Zo repte jij met geen woord over granaataanvallen op jouw huis tijdens jouw interview als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV). Je beweerde daar louter dat de taliban jullie bedreigden met de dood, wat een vreemde bewering is indien de taliban meermaals granaatbommen naar jouw huis zou hebben gegooid (Fiche NBMV, p.4). Bovendien vermeldde jij bij dat interview jouw overleden zus P.(...) op geen enkel moment hetgeen verder de wenkbrauwen doet fronsen (Fiche NBMV, p.2-3). Op de vragenlijst van het CGVS blijkt plots dat er twee granaataanvallen hebben plaatsgevonden op jouw huis. De eerste was drie maanden voor jouw vertrek, waarbij jouw zus overleed (Vragenlijst CGVS, dd.08.03.2022, pt.3.5; Verklaring DVZ, pt.17). Na jouw vertrek vond er een tweede aanval plaats op jouw huis (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud op het CGVS voeg jij er opnieuw een aanval aan toe. Je beweert nu dat de eerste aanval op jouw huis, waar jouw zus overleed, plaatsvond vier à vijf maanden voor jouw vertrek (NPO 1, p.25). Hierop lag jij vier à vijf maanden in het ziekenhuis. In die periode zou er wederom een aanval zijn geweest op jouw huis (NPO 1, p.26). Een derde aanval vond plaats na jouw vertrek. Dat jij eerst beweerde gevlucht te zijn omwille van loutere bedreigingen van de taliban om dan steeds jouw relaas verder aan te dikken doet vermoeden dat jij geen waarheidsgetrouwe verklaringen aflegde bij de verschillende asieldiensten in België.
- Tertio kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan de verdwijningen van jouw vader en broer omwille van, wederom, flagrante tegenstrijdigheden. Zo beweerde jij op jouw interview als niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat jouw vader zich in Sheikh Mesri in het district Surkhrod zou

bevinden samen met jouw andere familieleden (Fiche NBMV, p.2). Bij het opsommen van jouw kerngezin noemde je daarbovenop jouw broer I.(...) niet (Fiche NBMV, p.3). Jij beweert dat je hem niet vermeldde omdat jouw broer toen al vermist was (NPO, p.10). Echter beweert jij hetzelfde van jouw vader die je op dat moment wel noemde (Fiche NBMV, p.2; NPO 1, p.28). Daarbovenop noem je zowel je vader als je broer I.(...) tijdens jouw verklaringen bij de DVZ en geef je aan dat ze in Pirakhil verblijven, opnieuw rep je met geen woord over een beweerde verdwijning (Verklaringen DVZ, pt.15A, 17). Méér zelfs, jij beweerde op de vragenlijst van het CGVS op 8 maart 2022 dat jij recent contact had met jouw broer en het beter met hem gaat (Vragenlijst CGVS, dd.08.03.2022, pt.3.5). Dat jij deze inconsistentie op de vertaling van de tolk steekt tart alle verbeelding (NPO, p.28). Jij gaf immers aan dat jij de tolk goed begreep op de DVZ en jij ondertekende de verklaringen die je er werden voorgelezen. Daarbovenop kreeg jij aan het begin van het persoonlijk onderhoud de kans om opmerkingen te geven over dat interview. Behalve één toevoeging over jouw verwonde duim gaf je aan dat alles goed was verlopen (Vragenlijst CGVS, pt.8; NPO 1, p.4). Dat jij op het persoonlijk onderhoud beweert dat jouw broer en vader sinds jouw vertrek uit Afghanistan vermist zijn ondermijnt jouw oprechtheid dan ook volledig.

Dat jij zulke inconsistente en vage verklaringen aflegt omtrent de incidenten waardoor jij het land hebt verlaten ondermijnt de geloofwaardigheid van je relaas compleet. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd bovenvermelde flagrante tegenstrijdigheden niet vergoelijken. Temeer gezien je zoals hierboven reeds aangehaald wellicht ouder was bij vertrek dan je voorhoudt, wat overigens bevestigd wordt door de leeftijdsbepaling die hier bij aankomst werd uitgevoerd. Je gaf immers bij aanvang van de procedure aan 15 jaar oud te zijn, maar bleek na leeftijdsanalyse op dat moment 18,3 jaar oud te zijn, met een predictie-interval tussen 16,2 en 19,9 jaar en een kans van 56% dat je ouder was dan 18 jaar (zie Beslissing van de dienst Voogdij, dd.20/09/2021)."

Gelet op het feit dat verzoeker geen dienstig verweer voert tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens door de Raad overgenomen:

"Zelfs indien desondanks nog enig geloof aan de laatste versie van je relaas zou worden gehecht –quod non-, dient ten tweede opgemerkt dat ook deze verklaringen allerminst aannemelijk bleken.

- *Primo* zijn jouw verklaringen over (het gedrag van) de taliban compleet onaannemelijk. Jij beweert dat de taliban, via de imam, al twee à drie jaren jouw vader en broer probeerden te overtuigen hun werkzaamheden voor de overheid te stoppen aan de hand van maandelijkse dreigbrieven (NPO 1, p.23-24). Dat de taliban in al die tijd op geen enkel moment actie heeft ondernomen tegen jouw vader is totaal aannemelijk. Des te meer gezien jij aangeeft dat jouw dorp onder controle stond van de taliban en jouw broer en vader respectievelijk wekelijks en tweemaandelijks naar huis kwamen (NPO 1, p. 10, 12, 21). Dat opmerkelijke geduld van de taliban staat bovendien ook helemaal haaks op de gewelddadige aanval die ze plots uitvoeren zo een 4 à 5 maanden voor jouw vertrek (NPO 1, p.23). Daarbij dient gesteld dat jij geen enkele van de talrijke dreigbrieven die de taliban via de imam aan jouw vader liet bezorgen kan neerleggen. Deze blijken door de granaataanvallen vernietigd te zijn (NPO 1, p.23). Het is opvallend dat de talrijke documenten van jouw vader deze aanvallen wél overleefd hebben, maar geen enkele van deze dreigbrieven. Jouw verklaringen omtrent de bedreigingen van de taliban en het uitblijven van ondersteunende bewijsstukken kan bovenstaande appreciatie van uw ongeloofwaardigheid dus niet doen ombuigen.
- *Secundo* is het op zijn minst bevreemdend dat jouw familie, vermoedelijk samen met jouw broer I.(...) en jouw vader (zie hierboven), zich nog steeds in jouw huis te Pirakhil bevinden nadat er zogenaamd drie granaataanvallen zouden hebben plaatsgevonden (NPO 1, p.12). Het is dan ook onlogisch dat jij als enige van jouw familie het land moest ontvluchten omwille van de werkzaamheden van jouw broer en jouw vader. Indien de taliban werkelijk jouw familie viseerden om deze reden en iedereen wilden doden is het weinig efficiënt dat ze jullie huis drie keer zouden aanvallen met granaten en daar steeds zoveel tijd tussen zouden laten. Daarbovenop ben jij nooit persoonlijk bedreigd, aangevallen of gezocht door de taliban (Vragenlijst CGVS, pt.3.5; NPO 1, p.23). Jij hebt niet kunnen aantonen een persoonlijke vrees te koesteren voor de taliban in Afghanistan.

Ten derde kan uit jouw verklaringen aangaande een Afghaanse bende in België die jou in het vizier hebben geen toekomstige vrees voor vervolging in Afghanistan afgeleid worden.

- Jij verklaart zeven à acht keer aangevallen te zijn door een Afghaanse bende van gemaskerde mannen. Ze bedreigden je met messen, sloegen je en dreigden ermee jou te vermoorden en naaktvideo's te verspreiden die volgens jouw verklaringen niet bestaan (NPO 1, p.29-30; NPO 2, p.11-14,

19). Je hebt dit aangegeven bij de politie en beschermt jezelf door nooit alleen op pad te gaan buiten het centrum (NPO 1, p.29-30; zie document 18). Hoewel het CGVS deze feiten betreurt heeft dit echter geen enkele impact op de appreciatie van jouw verzoek om internationale bescherming. Je geeft immers geen enkele reden op waarom jij precies deze problemen met hen zou hebben, ook uit het proces-verbaal dat je neerlegt valt in dat verband niets af te leiden. Hiernaar gevraagd, geef je uitdrukkelijk aan niet te weten wat de reden zou kunnen zijn. Je voegde er wel aan toe dat ze lid zijn van een bende, ze je uitscholden en ermee dreigden een seksvideo en Facebook te zullen delen. Daar verder naar gevraagd, gaf je aan niet te weten hoe ze daarbij zouden komen, dat je denkt dat ze je gewoon bang willen maken en je niet zo een video's hebt. Je verbindt deze problemen verder ook geenszins aan je problemen in Afghanistan (NPO 1, p.29-30; NPO 2, p.12). Wat betreft de door jou aangehaalde beweerde poging tot seksueel misbruik door de Afghaanse bende die jouw T-shirt scheurden dient te worden opgemerkt dat je benadrukt dat je op dat moment niet werd misbruikt (NPO 2, p.14). Bijgevolg kan uit deze incidenten niet afgeleid worden welke vrees je hieromtrent bij terugkeer naar Afghanistan dient te hebben. Dat deze bende jou sinds jouw klacht bij de politie nog louter online zouden bedreigen – via WhatsApp – is daarbij een louter blote bewering die jij niet staft met bewijs (NPO 2, p. 16-17). Sinds die personen uit jouw centrum zijn gezet heb jij geen problemen meer gehad hieromtrent (NPO 2, p.18). Het is overigens opmerkelijk om vast te stellen dat jij dweept met Afghaanse bendes (cf. infra), wanneer je hier zelf slachtoffer zou zijn.”

Waar verzoeker nog verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21).

Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 94, 101). Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij

hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-oppperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan.

De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen.

Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 en EUAA “*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*” van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwelijklijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu stelt verzoeker dat hij Afghanistan op 12-jarige leeftijd verliet in 2018 en één jaar en 4 maanden in Turkije verbleef, waarna hij doorreisde naar de Europese Unie. Verzoeker vroeg asiel aan in België op 16 augustus 2021 en hij was op dat moment 15 jaar oud. Tot op heden is verzoeker nog maar 17 jaar oud. Verzoeker verblijft nu 3 jaar in België en al 4 à 5 jaar in Europa. Het spreekt voor zich dat er sprake is van verwestering. Verzoeker gaat in België naar school en is de taal al goed machtig. Verzoeker deed eveneens een workshop bij het Rode Kruis. Verzoeker werkte eveneens bij O.N.E. BV en werkt inmiddels bij Wok2Go te Maasmechelen, een wokrestaurant. Verzoeker toont aan dat hij volledig geïntegreerd is in België. Het leven in België staat ook in schril contrast met het leven in Pirakhil, een ruraal gebied. Verzoeker heeft een deel van zijn pubertijd in België doorgebracht, hetgeen van belang is voor de ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Op deze leeftijd is verzoeker erg beïnvloedbaar, onder meer met invloeden van de Belgische samenleving, school, Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, dewelke westerse gedragingen en kenmerken eigen hebben gemaakt bij verzoeker. Deze eigenschappen zou hij moeten verbergen bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij loopt een groot risico in de huidige talibancultuur, dewelke een serieuze verstrenging betreft dan het moment waarop hij Afghanistan verliet. Verzoeker loopt, als verwesterd individu, een groot risico om blootgesteld te worden aan vervolging in Afghanistan, meer bepaald in Khogyani dat een conservatief en ruraal gebied betreft, en een regio waar bovendien IS actief is.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad wijst erop dat verzoeker slechts sinds augustus 2021 in België heeft verbleven in het kader van de procedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en ter terechtzitting. Hij is nog steeds moslim, aangezien het een loutere bewering betreft in de aanvullende nota dat hij niet meer naar de moskee gaat. Verzoekers blote bewering spreekt overigens met de vaststellingen in de bestreden beslissing louter tegen en klemmt met de informatie van de New Media Unit (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2). De Raad merkt daarnaast op dat verzoeker eind augustus 2024 meerderjarig is geworden. Een verwijzing naar verzoekers rurale, conservatieve regio van herkomst, zonder dat hierbij persoonlijke elementen worden aangevoerd ter staving van diens verwestering, is niet dienstig. Het feit dat hij hier naar school gaat en werkt, alsook de bijkomende stukken die hij ter terechtzitting neerlegt, zijn onvoldoende om een verwestering in zijn hoofde aan te tonen. Daarnaast heeft verzoeker nog een netwerk in Afghanistan en heeft hij hier nog contact mee (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7).

De Raad bevestigt dus de motieven van de bestreden beslissing:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

- Jij laat echter na in concreto aan te tonen verwesterd te zijn. Waar jij verwijst naar je verblijf in België waar jij een gelukkig, vredevol en rustig leven leidt, moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid (NPO 2, p.20). Jij voegt hieraan toe in België naar school te kunnen gaan, te kunnen omgaan met meisjes en heden een vriendin te hebben (NPO 2, p.20). Dat jij heden vriendschappen hebt met meisjes en een vriendin hebt leidt eveneens niet tot een vaststelling van verwestering en dat jij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een familie- of gezinsleven te laten gelden. Het geheel van elementen dat voorligt is op zich ook niet voldoende om te besluiten dat verzoeker in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat hij vervreemd is van de Afghaanse normen en waarden.
- Dat jij in België, waar sowieso tot de leeftijd van 18 jaar een leerplicht geldt, school loopt en Nederlands leert (NPO 2, p.5, 7) en daarnaast werkt in de keuken van 'wok2go' (NPO 2, p.4) kan niet volstaan om aan te tonen dat jij je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waarbij er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. De documenten die jij hierover neerlegt wijzigen niets aan deze appreciatie.
- Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot minstens – vermoedelijk ouder (zie hierboven) - twaalfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blijkt jij afkomstig te zijn uit Perakhil (Khogyani, Nangarhar) waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar jij stelt dat de taliban reeds enkele jaren de controle hadden (NPO, p. 21). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.
- Het CGVS wijst erop dat jij jezelf omschrijft als een soennitische moslim (NPO, p.5). Verder blijkt dat jij nog steeds het Pashtu beheerst. Voorts blijkt jij heden goede contacten te onderhouden met je familie in Afghanistan (NPO, p.12; NPO 2, p.7). Dient er bovendien op gewezen te worden dat jij op jouw social media te zien bent in traditionele Afghaanse kledij en zijn er meerdere foto's waar jij al biddend op te zien bent. Jouw online netwerk bestaat voornamelijk uit Afghaanse mannen (NMU...-... in de blauwe map).

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Bovendien dient het CGVS erop te wijzen dat de foto's en video's op jouw sociale media accounts (Zie NMU...-...) kenmerken vertonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseer jij samen met andere Afghanen in traditionele kledij, maak jij handgebaren zoals het maken van een vuist en opsteken van je wijsvinger, gebruik jij herhaaldelijk de cijfers '420' en '2060' en gebruik jij emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee jij interageert op TikTok, en jouw breder online netwerk, vertonen veelal dezelfde kenmerken (NMU...-...).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep

of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er jouw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin jij kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat jij lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verwoven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat jij, na een verblijf van meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin jij bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat jij niet aantoont dat jij bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Jij verklaarde immers dat jou familie heden in Afghanistan verblijven en het goed stellen (NPO, p.12; NPO 2, p.7). Ook blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij de vermissing van jouw broer en vader niet aannemelijk wist te maken, waardoor er niet kan gesteld worden dat zij niet meer in Afghanistan aanwezig zouden zijn.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde

‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Jij legt geen andere documenten neer dan diegene hierboven besproken.

- *De werkdocumenten van jouw vader en broer wijzigen niets aan bovenstaande beslissing zoals eerder besproken.*
- *De (oude) taskara van jouw grootvader vormt verder hoogstens een begin van bewijs van diens identiteit en nationaliteit maar staat in geen geval jouw identiteit en/of familieband met die persoon.*
- *Daarbovenop kan aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde toegekend worden gezien deze door mogelijke scenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld.*
- *Jouw psychologisch attest kan eveneens bovenstaande appreciatie niet doen ombuigen.*
- *Jouw documenten van België werden hierboven besproken.”*

Ook de documenten en toelichting die verzoeker aanbrengt in de aanvullende nota laten niet toe om deze beoordeling te wijzigen.

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De kritiek op de beslissing van de commissaris-generaal tot intrekking van diens beslissing van 27 april 2023 maakt niet het voorwerp uit van dit beroep.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. De Raad ziet niet in hoe zijn minderjarigheid tot een verhoogd risico zouden leiden, nu verzoeker ondertussen meerderjarig is, evenmin wordt toegelicht door verzoeker hoe zijn leeftijd een verhoogd risico tot gevolg heeft. Verder voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP